

REAALI POISS

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT | 11/2014 | NOVEMBER | WWW.REAL.EDU.EE/AJAVEEB/RP/

Seekuine Reaali Poiss on vähe mehisem nii sisult kui ka loomult. Kuna tublid ja töökad peatoimetajad Johanna ja Kaisa vajavad ka vahel puhkust, siis ühendasid 131.C poisid oma jõud, et tuua teieni novembri number. Pean nentima, et toimetaja töö ei ole olnud kellelegi meist kergete killast, kuid ühise vaimuga saime ka sellest väljakutsest jagu. Siinjuures veelkord sügav kummarus Kaisale ja Johannale koos meeskonnaga, kes päevast-päeva seda tööd teevad. Järgmine kord, kui kooli peal neid näete, tänage neid. Kuid millest tuleb juttu? Alustuseks annavad REK-i president ja tema jüngrid hea ülevaate REK-i tegemistest. Lisaks sellele saab tutvuda lähemalt meie uue kunstiõpetaja Maarja Kellaga. Puudu ei tule ka arvamuskirjeldustest, filmiarvustustest, küsitlustest ja paljust muust huvitavast. Soovin kõikide meie Reaali poiste nimel head lugemist. Karget talve!

ERIK SUITS 131C

MIS ON REAALKOOLI ESINDUSKODA?

DAN BONDARENKO 131A

Mulle tuli suure üllatusena, kui üks mu klassivend tuli minu käest hiljuti küsima: “Mis asi see REK õieti on?”. Tuleb välja, et kuigi koolil on aktiivne õpilasesindus, jäävad paljud õpilased sellest täiesti eemale. Uute REKi-lehekülgedega Reaali Poisis üritame seda muuta. REK on jaotatud meeskondadeks, mis tegelevad oma

	OLMEKOMISJON	VÄLISSUHTED		SPORDIKOMISJON	KULTUURIKOMISJON
EES-MÄRGID	Olmekomisjon lahendab ja parandab igapäevaseid probleeme koolielus.	Välissuhete komisjon esindab kooli G5 ja EÕEL-is ning tegeleb sõprussuhete loomise ja hoidmisega.		Spordikomisjon tegeleb Koolis toimuvate spordiürituste läbiviimisega ja sporditegevuse edendamisega.	Kultuurikomisjon tegeleb koolisiseste ürituste korraldamisega.
JUHATAJA	Ander Kasuk	Hanna Britt Soots		Marie-Mädli Kivimäe	Evelin Veermets
MIDA PEAKSID TEADMA?	Meil on mitmeid ideid koolis elukvaliteedi tõstmiseks. Praegu on ideed läbirääkimisel juhtkonnaga: • Kiirem ja põnevam info koolitelekatest. • WiFi garderoobi. • Raamatuvahetus neljandal korrusel. • Nõuderest puhveti juurde.	Lisaks sõpruskoolide leidmisele organiseerib meie komisjon üritusi G5 koolidele. Möödunud on juba G5 gümnaasiumi õpilasvahetus (õpilasesinduste liikmed käisid teiste koole uurimas ja häid ideid noppimas) ja G5 Embleemikonkurss (auhinatud avalik võistlus, millest selgub G5 logo).		Spordikomisjon jätkab võistluste korraldamist nagu varemgi. Sel aastal on sihiks pallivõrk staadionile, staadioni joonte värskendamine ja uiskude välja vahetamine.	Tänu kultuurikomisjonile toimuvad meie koolis vahvad üritused nagu Reaali vabalava, fotokonkurss ja gümnaasiumi jõululaat. Samuti hoolitsetakse mõnusa õhkkonna eest koolis – plaanis on elavdada sõbrapäeva terve sõbranädala abil.
NB!	Igaüks saab olmekomisjoni panustada: kui märkad koolis midagi, mida võiks parandada, saada meil karl-ander.kasuk@real.edu.ee	Uue aasta alguses võid oodata G5 Tutvumisõhtut, kust võid leida endale sõbrapäevaks kaaslase, ja suurejoonelist G5 Filmivõistlust. G5 kolleegiumiga võib liituda iga huviline: saada meil g5koolid@gmail.com		Sel aastal üritame võistlustele leida kogenud kohtunikud, kelle peale saab lootma jääda erapooletuses ja kogemuses.	Sel aastal planeeritakse õpetaja Tiia Luugi juhendusel arvamusohtuid – vabas vormis arvamusohtuid, kus õpilased saavad vabas vormis ühiskonna teemadel arutleda.

ÄRA UNUSTA! Kuigi REKi esindajad igast klassist on juba valitud, saad sa siiski panustada oma ideede ja arvamustega. Kui sul on soovi kooliasjades kaasa lüüa, võta ühendust kalli REKikaga ning hakka vabaliikmeks!

ülesannetega. Seekord tutvustamegi REKi komisjone. Saame õnnelikult teatada, et REK sai kesklinna parima õpilasomavalitsuse tiitli. Meie kallis huvijuht Piret Otsa sai aga parima huvijuhi tiitli.

Tundides võtab õpetajal puudujate märkimine tunduvalt kauem aega kui septembris, koridorides on kergelt tunda mandariinilõhna ja põrandalt leiab piparkoogipuru, abituriumil on juuksed hallid peas, sest lähenema hakkavad kuupäevad, kus ülikooli sisestumisankeedid on vaja ära saata ja garderoobis suureneb riietele mõjuv raskusjõud. Kõik see viitab sellele, et käes on jõulukuu. REKile ei tähenda jõulukuu puhkust, otse vastupidi, meile tähendab see seda, et mina käin uisk kotis ringi ja otsin paaniliselt sponsorit, kes oleks lahke ja hea, et saaksime talveperioodiks uued uisud kooli, korraldatakse erinevaid jõuluüritusi ja -laatu ja üleüldse on käed-jalad nii suurelt tööd täis, et ajast jääb puudu. Selle kuu Reaali Poisis saab lugeda täpsemalt meie mõningatest projektidest REKiga, mis selleks õppeaastaks plaanitud. Seniks aga soovin teile soovust südamesse ja soovitan teil kogu selles suures möllus aeg maha võtta, et mandariinid saaks maitstud, maja üleliia kaunistatud ja et esimene lumi märkamata ei jääks.

TEIE REK PRESIDENT
MARLEEN MARNOT

MIKS MULLE EI MEELDI ÕPPIDA, AGA TEGELIKULT IKKA MEELDIB

KENNETH TUUL 130B

Viimases Reaali Poisis sai lugeda huvitavat ja julget sõnavõttu teemal „Miks mulle ei meeldi õppida“. Mõnevõrra on see artikkel tekitanud koolis arutelu, peamiselt autori isiku kohta. Ma üritasin rohkem analüüsida sõnumi sisu ning mul tekkisid nii mõnedki omad mõtted sellel teemal.

Esmalt tuleb tunnistada, et mulle ei meeldi kool. Kunagi meeldis, aga siis ma kasvasin suureks ja kool läks raskeks ning tuli hakata vaeva nägema. Mõnda aega ma olin siiski tõsiusuline Reaali patrioot, aga see roosa mull lõhkes gümnaasiumis. Kurnatus on vägagi efektiivne selliste mullikeste vastu. Miks ma käin Reaalkoolis? Kaks põhjust: esiteks on see Eesti parim kool. Teiseks, kolm vanemat venda said selle kooliga hakkama, miks siis mitte mina?

Jätan oma eluloo siit välja. Minu rõõmud ja mured ei huvita kedagi, mind ennast vast kõige vähem. Nõndaks lähen otse jutu mõtte juurde. Esiteks tunnetan 12. klassis, et enam ei jaksa. Nii füüsiliselt kui ka vaimsalt lihtsalt enam ei taha. Ma olen aja jooksul leidnud Eesti haridussüsteemi ühe suurima vea: miks peab täiskasvanud noor inimene istuma 8 tundi päevas

kooliõppingis ning umbes poole ajast teesklema, et teda huvitab antud aine, kui reaalsuses on vastupidi? Ma raiskan niimoodi oma aega, noorust, energiat ja tahte jõudu. Minu jaoks on kool kohati tekitanud sellise vastikustunde, et ootan ajateenistust rohkem kui ülikooli. See ei ole muidugi halb ega häbiasi, ajateenistus on auasi, aga praegu on ülikool siiski ju mu tulevik, mille poole ma rühin. Reaalkooli raskus ning üks suurimaid vigu seisneb selles, et see keerab niigi ülekoormatud ja üleliigse õppekava üle vindi. Meil on tohutu tamp peal, meid drilatakse intensiivsemalt, meilt nõutakse rohkem. Inimkonnale on teadmisi viimastel sajanditel määratul hulgal juurde lisandunud ning tundub, et meile üritatakse seda kõike pähe toppida. Miks ma seda kõike tegema pean? „Aga sa ei peagi! Gümnaasium on vabatahtlik!“, „Ei pea ju sellises eliitkoolis nagu Reaalkool käima!“ – need on sellised stamplused, mida meile laotakse. Tegelikult on gümnaasiumi vabatahtlikkus ja valik Eestis kõigest illusioon. Kui me tahame olla edukad, peab meil olema kõrgharidus ning kui me tahame kõrgharidust, peame me käima gümnaasiumis

ja mida parem gümnaasium, seda paremad šansid. Nii on asjad meil siin Eestis. Kutsekoole ei austata. Ka mina ise vaatasin alles rebasena neile ülevall alla. Nüüd ma mõistan, kui rumal ma olin. Selgitan näitega: Šveitsis läheb ainult 19% noortest gümnaasiumisse – need, kes teavad, et tahavad teadlaseks saada. Ülejäänud lähevad kutsekoole, õpivad ameti selgeks ja toovad leiva lauale. See ei ole mingi häbiasi ja ei tohigi olla. Palju kasulikumat on ühiskonnale kolm ehitajat kui kümme töötut (või kassapidajat) majandusmagistrit. Pole töötutel seda kõrgharidust vaja, õppigu pigem üks amet selgeks. Aga nüüd olen teemast kõrvale kaldunud.

Hinne loeb. Koolis on hinne alati lugenud ning äärmiselt vale oleks väita, et see on kunagi olnud teisiti. Hinne loeb kõigile:

Koolis on hinne alati lugenud ning äärmiselt vale oleks väita, et see on kunagi olnud teisiti.

mulle (eriti mu egole), vanematele, õpetajatele, ülikoolidele ja teistele, kes loetelust välja jäid. Ütleme küll, et teadmised on olulised, aga ega ma teadmisi näha saa. Hinnatakse lõpptulemust, mitte protsessi.

Kedagi suurt ei huvita, kui palju vaeva ma pidin nägema, kuidas ma õppisin vene keele suulise vastamise pähe pärast kaheksat tundi joonestamist, tehes veel veidi uurimistööd oma ühe käe sõrmede jagu unetundide arvelt. Kõike eelnevat läheb mul muidugi elus vähem vaja kui oskust makse maksta. Haridussüsteem muidugi ei õpeta, mis maksud on ning kuidas neid maksmata peaks, kuid vähemalt ma tean peast mitoosi kulgemisprotsessi. Raske on. Ma olen see idioot, kes võttis eesmärgiks kuldmedaliga lõpetada. Mul on pisut teadmisi, annet, meelekindlust ja õnne olnud. Mõnel teisel on vast veel raskem ning ma mõistan seda. Küsin tihti, miks ma seda teen? Õpetajad tunduvad ka kuidagi vaenulikud. Iga õpetaja paistab suhtuvat oma ainesse, nagu see oleks ainus aine, mida me õpime ning mida meil elus vaja läheb. Lisage siia veel kurje sõnu igas suunas. Ma ei hakka rohkem siin kurtma. Milleks kurta? Lõuad kinni ja edasi teenida – nõnda ütleb vähemalt minu kodune kasvatus.

Ma armastan end harida. Ma võin tundide viisi lugeda teadusartikleid ning kaotan ennast tundideks interneti erinevaid artikleid lugema. Kool aga

paistab röövivat minu jaksu ja tahtmise eneseharimisega tegeleda. Nii palju aega ja energiat kulub seal ning muidugi selle kõrvalt pean tegema kõiki neid asju, mis on tegelikult tähtsad: sport (ainult terves kehas on terve vaim!), töö (ennast tuleb kuidagi üleval pidada), sotsiaalelu (sõbrad on toredad, armastus ka) ning tulevikuplaneerimine (ajateenistus, ülikool). Miks pean ma istuma 40 tundi nädalas erinevates õppetundides, millest vähemalt kaksikümme möödub magades või teiste ainetega tegeledes? Ma oleksin väga õnnelik, kui veedaksin nädalas 20 tundi koolis, tegeledes nende paari-kolme õppeainega, mis mind tegelikult huvitavad või ma tunnen, et tõesti vajan. Ma olen täiskasvanud - kuigi mitte veel päris küps - inimene, vähemalt seaduse silmis. Ülikooli kandideerides muidugi vahel imestan, missugune idioot arvas õigeks minu tulevik minu enda kätte usaldada. Ometi peaksin ma nõndaviisi enda aega raiskama. Mis toimub?

Nüüd hakkame jõudma kõige olulisema osani sellest kirjutisest (kes on jaksanud siamaani süvenenult lugeda). Selleks on analüüs ja lahendused. Just

vingusin pea 800 sõna jagu (kaks korda rohkem kui on lõpukirjandi miinimum). Ja ega lõppkokkuvõttes asi seisneb ühes pisikeses detailis: suhtumises. Miks on minul (Kennethil) raske? Sest ma üritan kuldmedalit saada. Lõdva randmega saaks keskpäraste

Ehitad laeva, laev läks põhja. „Pole hullu, sa nägid tohutult vaeva! „5!“

hinnetega lõpetatud küll. Miks ma kuldmedalit tahan? Üks lubadus, isiklik uhkus, arvamus, et see tuleb tulevikus kasuks ning soov vendadele näidata, kes on kõige targem. Miks hinnatakse lõpptulemust, mitte protsessi? Ehitad laeva, laev läks põhja. „Pole hullu, sa nägid tohutult vaeva! „5!“ Kui koolis on raske ja keskmine hinne liiga madal, mine kergemasse kooli, kuid ole kindel, et teed seda õigetele põhjustel. Ära lase oma ambitsioonil neelata kõik muu! Kehvad hinded häirivad enda uhkuse tõttu. Kui kuskil nõutakse kõrgemat keskmist hinnet, kui sa oled võimeline Reaalis hoidma, siis pea mees, et ühtlasi pärast keskmist hinnet vaadatakse sinu oskusi valituid aines jpm. Ületa neid

mägesid, mis ette jäävad, selles järjekorras, milles nad ette jäävad. Õpitakse alati teadmiste jaoks. Rõõm ei tohiks seisneda hinded, vaid teadmises iseendas. Hinne kajastab, kui hästi oled sa neid teadmisi omandanud. Muidugi ei vasta hinne täielikult sinu oskustele ja teadmistele (matemaatikas õigetest vastustest ei piisa!), aga see süsteem on piisav. Tuupimisega saab ka asju lahendatud. Üldiselt tuupureid vihatakse, kohati näitab see samas pühendumust eesmärgile, mida ei saa ka päris maha laita. Vanematega on teine lugu. Vanemad tahavad teile parimat (nagu ka õpetajad, usu või ära usu, mitte võib-olla tõesti viimseni, aga valdav enamus). Võin öelda, et tuleb selgitada vms, aga ega nemad alati aru ei saa. Väga võimalik, et ei hakkagi aru saama, et eliitkoolis on raskem ja Reaali „3“ tegelikult on päriselt ka enamike teiste koolide „5“. Aga kogemus ütleb, et ega valdav enamus ei mõista sind ega sinu elu. Sa pead ise tundma rõõmu oma tegemistest ja harjuma, et vahel ka need, keda kõige enam armastad ja kes armastavad sind, ei pruugi olla alati igal võimalusel sulle niimoodi toeks, nagu sa vajad. Ise tuleb kark alla võtta ning lõuad kinni suruda ja edasi teenida. Õpetaja ei kiida? Mõni õpetaja vaid piitsaga õpetabki. Seda tehakse, kas seetõttu, et ei

olda kursis asjaoluga, et kõige parem on õpetada nii piitsa kui ka präänikuga, või on tõesti sinu tööd allapoole arvestust. Meeldib kirjutada, aga kõik kirjatööd saavad halbu hindeid ja kritiseeritud? Arvesta sellega, et sa pole nii hea, kui sa arvad, õpi vigadest, suhtle õpetajaga, tee paremini. Ükskõik kui palju pingutad, ikka ei tundu piisav? Vahel ei olegi. Lepi faktiga, et sa ei ole igal alal virtuoos ning õpetaja, kes üritab sind sundida ennast maksimaalselt rakendada, ei pruugi aru saada, et sa tegelikult annadki endast parima. Aga sina ju ometi tead, et sa annad endast parima ning see ongi piisav. Unistused purunevad. Tulin Reaalkooli uskumusega, et lähen ülikooli füüsikat õppima. Teatud põhjustel jäid minu füüsikaõpingud soiku (vanad olijad teavad). Nutsin ma patja? Ei! Õppisin, et füüsika ei pruugigi olla minu tõeline kirg, kui see ei haara

Tuleb otsida lahendusi, mitte ajada taga õigust, vinguda või ennast haletseda.

mind iseseisvalt oma kütkeisse. Nüüd kavatsen keemiat minna õppima. Kolm nädalat tagasi arvasin, et medkeemiat, nüüd kaalun tööstuskeemiat. Äkki kuu aja pärast tahan hoopis

astronaudiviks saada. Tuleb otsida lahendusi, mitte ajada taga õigust, vinguda või ennast haletseda. Önn ja rahulolu tuleb endast enesest. Tuleb olla rahul oma tegemistega ning ajada oma asja ennast ühtlasi parandades ja arendades, sest seisev lomp läheb haisema. Meie haridussüsteemi vead on fundamentaalsed ning Eestis tuleks edendada kutseharidust ning alustada spetsialiseerumist juba pigem gümnaasiumitasandil. Noortel tuleks vähemalt 11. klassist alates anda võimalus vastavalt võimetele ja huvidele oma õppekava koostamisel suuremat rolli mängida. Ülejäänud mured on enda lahendada. Tõesti on, ei tee nalja. Gümnaasium on ainult nii raske, kui sa ise tahad, et see oleks. Suhtumine, suhtumine ja veel kord suhtumine. Õpi tegema valikuid, leppima kaotustega ja raskustega ning neid ka ületama ja võitudeks pöörama. Väga palju räägitakse ajaplaneerimise oskusest. Lihtsam on ning, kes teab, äkki on ka kasulik, hoopistükki õppida prioriteete seadma. Loodan, et mõte jõudis kõigile kohale ning keegi ei solvunud. Eriti Reaalkool. Üritasin tüürida sinna suunas, et ei ole meil nii kohutav midagi. Raske on kohe tõesti, aga ega mina olnud nii loll, et ootasin midagi teistsugust. Keegi pole lubanud, et elu on

kerge või õiglane. Igat asja, õppeainet ja õpetajat tuleb niikuinii hinnata subjektiivselt. Asjad ei ole mustvalged. Ei ole nii, et kõik on praegu halvasti ja teisiti on hästi. Alati annab paremini. Tunnistame vigu ja otsime lahendusi. Kirjutasin ühe hooga igasugu lollusi. Tule kooli peal vastu ja aruta minuga, sõima, kiida, laida – kõigega olen rahul. Anonüümsuse taha pugemisel pole mõtet. Hirmust tuleb üle olla ning minuga võib ikka rääkida – ma olen igasugusele diskussioonile ja seisukohale avatud. Mul endalgi mõtteid nii

palju. Tahad midagi välja öelda, aga ei julge? Kui on midagi tähtsat, võin ise öelda. Mina ei karda oma arvamust avaldada. Meil kõigil on selleks õigus ning kõigil on õigus ka vastu vaielda ja ümber lükata. Mida ma veel öelda tahtsin? Ma ei tea, küllap lisage ise siia midagi, ütlesin juba piisavalt. Vahest kirjutan kunagi jälle.

Armastusega xoxo
Kenneth Tuul
130B

MÄRGIPIDU

RAINER VANN 131C

14. novembril ei olnud tavaline koolipäev. Õppetööd tehti viis minutit vähem ja ka vahepausi jagati kõigest viie minuti jagu. Koolipäeva lõpus kogunesid gümnasistid aulasse ning järgnevad poolteist tundi kulus plaksutamisele, kuniks iga abiturient märgi rinda sai. Kui ka kõned kuulnud, kiirustasid üheteistkümnendikud märgipidu ette valmistama. A klass täitis kelnerite rolli. B ja C klassi õpilased suundusid sööklasse, kus B klass pidi katma laua ja C klass valmistama söögi. Kuid miskit on ju puudu. Ahjaa, kes tordi tellis? Pole parata, tuleb jõud ühendada ja ise tort valmis meisterdada. Siinkohal tänab C klass B klassi abikäe ulatamise eest söögitegemisel,

et kõik õigeks ajaks valmis saaks. Õhtul läks aulas lahti tants ja trall. Esines Trudi bänd, akordionil meie kooli abiturient Martin Trudnikov. Kõik soovijad said jalga keerutada või kõrval seista ja seltskonda nautida. Kuid ega tants artistide puhkehetkeks peatunud. Jätkus isegi hoopis suurema hooga kui enne, sest nüüd läks ringtantsude tantsimiseks. Piret Otsa juhendamisel õpiti ja tantsiti erinevaid ringtantsu: Sterni polka (saksa), Troika (vene) ja Kikapuu. Kell kahjuks seisma ei jää ning enne, kui märgata jõuad, on kell üheksa õhtul ja abituriendid võtavad oma laulu üles. Kuid sellest, mis edasi tuleb, saab teada vaid siis, kui endal ükskord märk rinnas on.

MAARJA KELL

ESTELLE SAAVASTE 131C

Kui vana Te olete?

25

Millega Te vabal ajal tegelete?

Ma olen tegelenud tantsimisega umbes 13 aastat ning see on olnud alati mu suurim hobi. Lisaks meeldib mulle käia jooksmas, tegeleda kunstiga (kalligraafia, joonistamine) ja külastada näitusi. Õpetajatöö on jätnud hobid natuke tagaplaanile, praegusel hetkel pühendan kogu oma vaba aja elukaaslasele, sõpradele ja perele.

Kuidas sai Teist õpetaja?

Juba gümnaasiumis, kui ma Prantsuse Lütseumis õppisin, oli mul kunsti ja kunstiajaloo vastu suur huvi. Edasi otsustasin siiski õppima minna saksa keelt ja kirjandust, kuid see ei olnud päris minu jaoks. Tulin tagasi kunsti ja kunstiajaloo juurde ning tegelesin sellega, mis mind kõige rohkem huvitas. Kunstiakadeemiasse õppima minnes pidin valima kas pedagoogika või kunstiteaduse ning sel hetkel langetasin otsuse esimese kasuks, mille üle on mul praegu väga hea meel.

Kuidas Te sattusite Reaalkooli?

Konkurss õpetajakohale kuulutati välja suve lõpus. Olin

just lõpetanud ülikooli ja leidnud endale töökoha, kuid ei raatsinud jätta kasutamata võimalust töötada Reaalkoolis. Käisin vestlusel, leidsime juhtkonnaga ühise keele, paar päeva hiljem mulle helistati ja siin ma olen.

Kuidas on Teie ema, Gustav Aldolfi Gümnaasiumi eesti keele ja kirjanduse õpetaja Anu Kell, olnud teile õpetajaametis eeskujuks?

Ema on olnud mulle väga suureks eeskujuks. Aastaid tagasi olin väga kindel, et minust õpetajat ei saa, sest ma nägin ema pealt, kui raske ja ajamahukas töö see on. Nüüd siiski ise õpetajana töötades saan ma emalt hästi palju tuge ning head nõu.

Mis meeldib Teile õpetamise juures kõige enam?

Kunsti ja kunstiajaloo õpetajana meeldib mulle tohutult selle töö loominguline pool. Lisaks meeldib ka koostöö õpilastega ning see, kui nad tunnis kaasa räägivad ja enda arvamust jagavad.

Kas õpilased pigem annavad energiat või võtavad?

Oleneb päevast. Üldjuhul pigem annavad. Hästi tore on näha kunstitunnis, kui õpilane on töö valmides lõpptulemusega ise väga rahul. Siis on mul äärmiselt hea meel. 12. klassist kirjutas üks õpilane mulle tagasisides, et ta õppis kunstiteoseid mitte ainult sellepärast, et neid arvestusel küsisin, vaid need siiralt huvitasid teda. Kaks tüdrukut

saatsid mulle koolivaheajal Peterburist sõnumi, et nägid just originaalis maali, mida olime tunnis käsitlenud. Sellised hetked, kui tunned, et oled kedagi oma aines kõnetanud, annavad hästi palju juurde. Muidugi on ka selliseid päevi, kus tunnis on natuke kaos ja kui tund läbi on, tunnen, et energiat on ära võetud. Ma arvan, et see on loomulik. Energia andmise pool on siiski palju suurem.

Milline on Teie pedagoogiline kreedo?

Ma soovin, et õpilased julgeksid tunnis enda arvamust avaldada, loominguliselt probleemidele läheneda, katsetada ja eksida. Just nendele aspektidele proovin ma tundides õpilasi suunata. Kunstitunnis ei ole kõige olulisem joonistamisoskus, selles on väga palju muud. Proovin neid igati julgustada loomingulised olema.

VAATA JA IMESTA

MÄRT BAKLER 131C | RENET JÄRV 131C | KARL-ERIK LETT 131C

Kui uskumatuna see ka ei kõla, siis ka õpetajatel on isiklik elu. Üldsuse huvides käisime uurimas, mida nad teevad, kui aega jääb üle tööde parandamise, tundide ettevalmistamise, söömise ja magamise kõrvalt ning mil viisil rahustavad õpetajad oma närve.

Kui palju on teil vaba aega?

T. Reimann: Üritan laupäevad-pühapäevad vabaks teha, nädala sees eriti vaba aega ei jää.

M. Songe: Detsembrist märtsini täpselt 2 pühapäeva.

R. Vellerind: Oleneb päevast, palju kontrolltöid on parandada, tunde ette valmistada jne, aga iga öösel jõuab ikka magada ka.

M. Kuurme: Piisavalt, mul on ainult 17 tundi praegu, mul on aega küll.

V. Raja: Mul ei ole seda, vaba aeg praktiliselt puudub, tööpäevad on 12-13 tundi.

Millega tegelete reede õhtuti?

R. Eslon: Mida reede õhtuti inimesed ikka teevad, puhkavad, valmistuvad nädalavahetuseks, mul on võimalus minna maale, mul on suvila merest 30 m, see on koht, mis mind kutsub.

M. Songe: Poole kaheksani on trenn, peale seda lähen koju tütrega tegelema

M. Kuurme: Õhtu algab peale 8. tundi ja siis ma lähen jõusaali, teen harjutusi, tõstan kangi põhiliselt, seljale mõjub väga hästi, peale seda lähen sauna ja siis lähen koju.

R. Vellerind: Vahest käin kossu mängimas koolis, sõudmas käin ka tihti. Kui on vaba aeg, siis ma ikka üldiselt spordin, olgu reede või kolmapäev.

Mida teete nädalavahetustel?

M. Kuurme: Sõltub aastaajast, soojal ajal olen maal, tegelen aias, talvel aga sõltub päevast, käin näiteks kontsertidel ning kui ilm lubab, teen vabaõhusporti ka.

M. Songe: Nädalavahetuse veedan lugedes, katsun tütrega tegeleda nii palju kui võimalik,

kui aega leian, käin ka kinos ja teatris.

R. Vellerind: Suur osa nädalavahetusest läheb spordi peale.

Millised on teie hobid?

T. Reimann: Hobiks on rahvatants, tuleb ka esinemisi tantsu- ja laulupidudel, suvel on hobiks ka kalapüük.

A. Talts: Puhkus on alati aktiivne, kui on võimalus, siis tegelen aias lillede, puudega, taimedega jne, niidan muru jne, loen palju.

R. Eslon: Sõidan hästi palju rattaga, tööl käin ka rattaga, mängin korvpalli, teen jõusaalis jõudu, meeldib seenel käia, reisimine kindlasti, kui võimalus tekib, käin kindlasti soojal maal ära.

V. Raja: Tegelen spordiga, suvel käin jooksmas ja loen, talvel siin mängin poistega korvpalli reedeti, veel kui aega leian, mängin

internetis playok'i lehel tihti kabet.

M. Kuurme: Mängin klaverit, harjutan nii kodus kui ka koolis, praktiliselt mängin iga päev. Peale selle tegelen spordiga, jõusaal ja erinevad vabaõhuspordialad.

Millal viimati Reaalkooli saunas käisite?

A. Talts: 13 aastat tagasi.

A. Raa: Ei ole kunagi käinud, aga arvan, et on mõnus saun.

R. Eslon: Reaali saunas? Ma arvan, et see oli eelmine nädal reedel peale trenni.

Milline oli teie viimane kooliväline kultuuriüritus?

M. Songe: Kinos käisin pühapäeval "Doktor Proktori puuksupulbrit" vaatamas

M. Kuurme: Nädal aega tagasi esinesid Reaalkooli lapsed Nigulistest, eelmine või üle-eelmine laupäev, kus ma kinos käisin, käisin ühel seminaril, kontserdil, s.t ühel laupäeval oli kokku 3 üritust, korra nädalas käin ikka kinos ka.

R. Eslon: Mul on nüüd niimoodi, et kõik filmid, mis tulevad välja, ma laen endale ise alla ja vaatan kodus, kui midagi väga head on, siis ma vaatan väljas, aga tavaliselt ma vaatan kodus kõik, mul on üle 1000 filmi.

R. Vellerind: Kaks nädalat tagasi käisin Harjumaa harrastusteatri festivalil, kus vaatasin viis etendust, ühes mängisin kaasa ka.

Millal oli teie viimane klubiüritus?

M. Songe: Hea küsimus, ma arvan, et klubis käisin viimati eelmine talv.

R. Vellerind: Mis klubi te mõtlesite? Ma võin käia mõnes jooksklubi koosolekul. Viimane selles klubis oli mingi kuu aega tagasi.

R. Eslon: Klubi? Eks ma eelmine nädalavahe- tus ikka kuskil käisin.

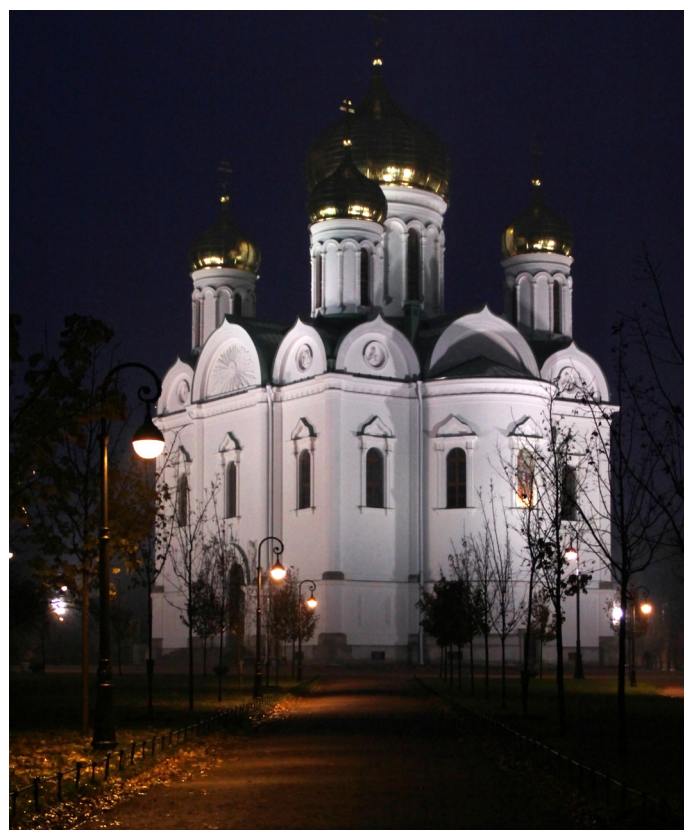
PUTINI PILDIGA MATRJOŠKAD JA HAPUKURGIMAITSELISED KRÕPSUD

PILLE-RIIN PAAVO 130B

Me käisime hiljuti koolivaheajal Venemaal 130. lennu mõnede inimeste ja õpetaja Vatseliga. Suurepärase teooria kohaselt pidime selle nädala jooksul vene keele selgeks saama. Sõitsime bussiga Peterburi ja veendusin, et Venemaa on ikka ökopille täis.

Siis me läksime bussiga Puškinosse, kus meil oli pere- majutus. Seal oli haigelt külm. Selgus, et meil vedas tegelikult perega. Me elasime küll linnakeskusest üsna kaugel, aga selle eest olid meil Vanja, Vasja, Katja ja Anja. Katja ja Anja olid lapsed, kes meile väga palju kaardimänge ja venekeelseid termineid õpetasid. Vanja ja Vasja olid kassid, kellele meie voodis magada meeldis (ma ei tee nalja).

Linna saamiseks pidi kõigepealt bussipeatusse kõn- dima ja siis seal lootma, et buss tuleb, et see on õige buss ja et see ka sinu peatuses peatub. Meil enamasti

vedas. Buss maksis 25 või 30 rubla, aga mõnikord andsid sa 50-rublase ja said tagasi ainult 15, mõnikord andsid sajarublase ja said tagasi 80. See illustreerib hästi ühistranspordisüsteemi Puškinos.

Terve see nädal, mis me Peterburis veetsime, oli väga külm. Sealt saime õppetunni, et reisile minnes tuleks kasuks, kui enne ilmateadet vaadata. Aga samas on lumi ikka väga ilus.

Teisel päeval otsustasime poodi minna. Saime veel ühe õppetunni Venemaast: kau- banduskeskuses võib täitsa vabalt ühel hetkel ehitusplatsile või kihlveokontoris sattuda. Kaubamaja oli selline, et kori- doride asemel läksid ukse läbi poodide ja kui koridori lõppu jõuda, oli viimase ukse taga ehitusplats. Teine tore seik

poeretkest oli see, et toidupoes leidsid sellised pärlid, nagu kuivatatud kiivid, hapukurgi- maitseelised krõpsud ja Kalevi kommid. Kõik limonaadid olid klaaspudelites ja leidsid ka üks abivalmis müüja, kes meile soovitusi jagas.

Vanemad olid mind hoiatanud, et Venemaal ei ole teenindajad enamasti väga abivalmid ja sõbralikud. Mitmes kohas sai see väide ka kinnitust, aga ühel päeval Burger Kingis üllatusime jälle. Sealsed töötajad päriselt ka naeratasid (ja isegi naersid). Nad olid sõbralikud, heas tujus, tegid nalja ja näisid oma tööd peaaegu nautivat.

Venemaal veedetud nädala jooksul join ma vist ära umbes 25 tassi musta teed, kui üks kiire arvutus teha. Teed sai iga söögikorra juurde ja siis nende vahele veel ka. Minu

rekord oli viis tassi musta teed päevas. Teiste kohta ei tea. Muu söök oli üsna nagu meilgi, aga tee kõrvale sai barankasid ja alati pidi olema eelroog, isegi kui see kujutas endast paari alustassile pandud tomativiilu hapukoorega.

Tegelikult meil oli väga sisu- tihe kultuuriprogramm ka. Käisime igasugu kohustuslikes turistikohtades, nagu Ermitaaž, Vene Muuseum, Peterhof, *Екатерининский дворец*, Iisaku katedraal ja nõnda edasi. See oli väga tore, eriti Vene Muuseumis äsja tundides käsitletud kunsti- teoseid oma silmaga näha. Programmis olid ette nähtud ka teatrikülastused, aga see Vene ballett, mida me vaatamas käi- sime, ei olnud päris Vene ballett. Suhtusin ise alguses reisi suure reservatsiooniga, aga tegelikult oli see vägagi minekut väärt.

KUIDAS KANDA ÜLIKONDA?

ERIK SUITS 131C

PINTSAK

- Kahe nööbiga pintsaku puhul on kuldseks reegliks kujunenud, et kinni on vaid ülemine nööp.
- Ükskõik, kas kannad pintsakut või vesti, jäta alati alumine nööp lahti.
- Valides pintsakut jälg, et õlapadjad ei ole liiga suured ning et pintsak istub õlgadest ilusti.
- Pintsak ei tohi olla liiga pikk ega liiga lühike. Õige pikkuse valimiseks lase käed rippu ning kui sõrmed ulatuvad pintsaku äärtest allapoole, on tegemist õige pikkusega.
- Vali pigem kitsama revääriga pintsak. Kui sa just ei lähe 60ndate stiilis peole, siis on kindlasti maitsekam ja nooruslikum kanda peenema revääriga pintsakut.

PÜKSID

- Pintsakupüksid ei tohi olla liiga pikad. Juhul, kui pintsakupüksid on kingade juurest liiga kortsus, pole see just ilusaim vaatepilt.

SÄRK & LIPS

- Särk vali alati oma kaela ümbermõõdu ning keha järgi, vastavalt siis kas *slim* või *regular* suurus. Särk ei tohi olla liiga liibuv, kuid ei tohi meenutada ka kartulikotti.

- Särgi ning lipsu sobitamisel lähtu olulisest reeglist: särgi ja lipsu mustrite põhisammude suurus olgu võimalikult erinev. See ei tähenda, et triipe ei võiks triipude või ruute ruutudega sobitada.
- Lipsu laius ürita võimalusel sobitada pintsaku revääri laiusega.

KINGAD

- Kingade valimisel lähtu lihtsast reeglist: musta ning tumehalli ülikonnaga tuleb kanda alati musti kingi! Siniste ja helehallidega võib see-eest kombineerida nii pruune kui ka musti kingi.

NÄPUNÄITED

- Lipsuga käib kaasas veel üks kuldreegel - natukenegi pidulikumal puhul peaksid kandma ka pintsakut.
- Lipsu ots peab ulatuma püksivärvlini, kuid mitte rohkem, märgatavalt lühema kaelsidemega näid asjatundjale kentsakana.
- Taskurätid lisavad stiilipunkte, kuid ole ettevaatlik, et see ei ühtiks mustri su lipsu ega särgiga.
- Püksirihm peaks olema võrdlemisi kitsas ning sama värvi, mis su kingad.

„INTERSTELLAR“

KARL ARMAND KABER 131A

„Interstellar“, eesti keeles „Tähtedevaheline“, on vendade Jonathan ja Christopher Nolani kirjutatud eepiline ulmefilm, mis räägib inimkonna väljasuremisest, vaimu degradeerumisest, teadusest, vaprust, uue kodu otsimisest väljaspool meie galaktikat, maailma päästmisest, armastusest, eetikast ja robotite huumorimeelest. Kinno minnes ootas filmist midagi hoopis teistust. Ei oodanud stanleykubricklike kaadreid kosmoselaevadest, ei oodanud kinosaalist välja trügides sügavat katarsises olekut, ei oodanud sellelt filmilt seda, et ta paneb mind mõtlema. Pärast filmi vaatamist oli mul tunne, nagu oleksin transis ning et see uim ei lähe paari päevaga üle. Minu arvates on režissöör Christopher Nolan suutnud väga muljetavaldaval ja maitsekal viisil siduda kõik inimkonna lõppemisega seonduv kolmetunnisesse tervikusse, sealjuures ära unustamata ka pisidetaile. Ulmefilmist, kus inimesed triivivad läbi ussiaugu (paralleeldimensiooni vahendusel) teise galaktikasse, ei ootaks väga tõepärast teaduslikku alust, vaid kunstlikku interpretatsiooni. See ei ole aga nii, sest Christopher Nolan tegi koostööd astrofüüsiku Kip Thorne'iga, kes töötas võtetel konsultandina. Tema sõnul on teadus sellest filmist läbi imbunud. Jonathan Nolan aga õppis ülikoolis relatiivsust, et stsenaariumit kirjutada. Füüsikud, ärge kartke, sest selle ulmefilmi ajal te ei pea silmi ja kõrvu kätega katma, et pääseda rumalusest. Ka normaalsed inimesed ei pea silmi kätega katma, sest Hoyte van Hoytema kinematograafia on hämmastavalt ilus. Peamine rõhk on siiski eriefektidel, mis on jalustrabavad. Eriefektide ülevaataja Eugénie von Tunzelmanni sõnul oli neil ligi *petabyte* andmeid ning nad pidid kirjutama uue programmi, et neid töödelda. See

tähendas aga, et mõningate üksikute kaadrite läbitöötamine võis aega võtta kuni 100 tundi. Miks see nii kaua aega võttis? Sest kaadrite töötlemisel oli vaja arvesse võtta väga palju parameetreid, et tõepäraselt edasi anda näiteks gravitatsiooniläätse efekti ja musta auku visualiseerida. Nolan on tööpoolest „Interstellar“ teinud väga elutruu. See ei tähenda aga, et film on kuiv ja maitsetu, sest Nolan on siiski endale vaba voli võtnud edasi anda seda oma interpretatsioonina, mida meie teadus veel seletada ei suuda. Näiteks musta augu sisemus. See teebki filmist väga omapärast.

Kindlasti on iga muusika- või filmihuviline kuulnud nime Hanz Zimmer (kes lõi ka sellele filmile muusika). Helilooja Hans Zimmer loodud muusika „Interstellarile“ on väga erinev tema eelmistest töödest. Enamjaolt pole ta kasutanud kõrvulukustavaid löökpile ja võimsaid koosseise, vaid on jäänud minimalistlikuks. On ka eepilisi muusikalisi väljapurskeid, kuid neid esineb erinevalt tema varasematest töödest sporaadiliselt. Mõningates kohtades kõlab muusika isegi arvo-pärdilikult melanhoolsena. Filmis on kasutatud väga omapäraseid võtteid, mis muudavad selle väga haaravaks. Näiteks jälgides ekraanil stseeni, kus kosmoselaev „Endurance“ möödub taostal olevast Saturnist, kuuleme müristamist ja vihmapiiskade pladinat. Sellised väikesed detailid Nolani ning Zimmeri sünergias on tuntavad ning väga võimsad.

Loodan, et lugejad minu mõtteid selle filmi kohta hindavad ja otsustavad äkki nendest mõjutatult ka kinoteekonna ette võtta. Film on seda kindlalt väärt, sest Nolani „Interstellar“ pole järjekordne Hollywoodi rahakäkk, see on midagi uut. See on midagi mõtlemapanevat.

DETSEMBRIS TOIMUB NII MÕNDAGI

KERTU SÜLD 131C

Kuu algab juba 15. korda toimuva vokaalansamb-lite konkursiga "Volüüm", mis vallutab koolimaja aula ja klassiruumid terveks 6. detsembriks. Muusikalised tunnid, mida saavad kolmandal korrusel õppijad ja õpetajad nautida läbi terve jõulukuu, kulmineeruvad aga 14. detsembril Reaalkooli talvekontserdiga, mis toimub taas Estonia kontserdisaalis. Minge kuulake omasid ja võtke peregi kaasa!

Piparkoogihõnguga täitub aula lauluhelide vahe-peal 8. detsembril, kui toimub traditsiooniline neljandate klasside jõululaat.

Musitseerimise ja pühade vahel ei unusta reaa-likad ka spordi tähtsust, vaid ka selles valdkonnas

on kõik nii nagu ikka. 12. detsembril toimub suurejooneline korvpalli-show, kuhu oodatakse kõiki õpilasi mängijatele kaasa elama, ja 16. detsembril sõudeergomeetrite võistlus kiireimate väljaselgitamiseks.

Selle õppeaasta viimane nädal on täis aga jõulupidusid. 15.–17. detsembril tähistavad põhi-kooli õppurid, 18. detsembril aga väike maja ja gümnaasium saabuvald pühi. Aasta viimaseks koosviibimiseks koguneb koolipere 19. detsembril jõuluhommikule Jaani kirikusse, et siis minna vastu talvevaheajale ja kohtuda taas 5. jaanuaril aastanumbriga 2015!

Andmed pärinevad kooli kodulehelt: real.edu.ee

KINGIKIIRABI

KERTU SÜLD 131C

Kingitused on kõige harilikum seevastu võiks huvitada aga ehk murepunkt enne tähtpäevi, mõne nende nooruspõlveaegse olgu siis sünnipäev, jõulud staari biograafia või Anne Veski või muu oluline elusündmus. viimane kauamängiv? Valikuid Ideed kipuvad aga aja jooksul on seinast seina, nagu ka hindu, kokku kuivama, samas lihtsalt ning poedki ei ole kättesaamatud kümneeurost ka jõuluvanale - Apollo on ju koolimajast ühel kingikotti ei pane. Mida teha? pool, Rahva Raamat teisel pool teed. Kõige klassikalisemaks lähe- Koolimaja on õppetöö viimastel nemiseks on ilmselt raamatud päevadel harilikult täis pipar- ja heliplaadid. Nutiajastul on need mõlemad kolinud enamasti koogihõngu - kokandussõbrad internetti, kuid kindlasti leidub tahavad ikka tuua tükikese enda veel inimesi, kes eelistavad pinginaabrile ja muidu vestlus- e-lugerile paberköites raamatut. kaaslasele. Mõnele kingitakse Isale midagi tehnikavaldkonnast, kaasa veel ka lihtne jõulune väikesele õele-vennale aga vär- lõhnaküünal või muu nips- viline juturaamat, vanavanemaid asjake ja ongi nii nagu eelmistel aastatelgi. See aasta tasuks ehk läheneda loovamalt. Kui paljud ikka ise piparkoogitainast teevad? Või ehk leiab guugeldades lausa midagi huvitavat, jõulused muffinid või käsitöökompvekid? Siiski ei tasu meelt heida, kui siinsed nõuanded mõtet jooksma ei pannud. Mõnele sobibki jääda oma liistude juurde. Need, kelle näpud aga veidi kuldsemad on, võivad alati ette võtta ise kinkide tegemise. Isegi „näoraamatus“ on Tartu tudengite loodud kogukond „Sel aastal teen jõulukingid ise“, kus leiab vahvaid ideid ja õpetusi. Õige kink leiab ikka omaniku! :)

SÜGIS ON JÕUDNUD VÄIKSESSE MAJJA!

Juhtus selline „äpardus“, et sai piilunud väikse maja koridoridesse, et uurida, mida meie jõnglased on viimase kuu jooksul teinud. Jutt käib loomulikult põngermannide loomingust. Seinad ja aknad olid täis igasuguseid kunstilisi saavutusi: seemed (nii 2D kui ka 3D), elevandid, maketid ning isegi sügisesed puud. Igast tööst saab stiilinäiteid kaeda artikli alt või ise kohapeale uudistama minnes.

PALJU ÕNNE!

Erkki Otsman	01.12	Mart Kuurme	11.12
Reet Libe	02.12	Kai Anier	15.12
Mai Gross	03.12	Kaie Saar	23.12
Kätlin Hein	09.12		

ÜTLUSED

Reimann: "Mis on valguse sirg- joonelise levimise seadus?"	Õpilane: "Kui punase kärbse- seene kile ära süüa, saab trippida."	on?"
Õpilane: "Valgus levib sirgjooneliselt."	Veskimets: "No näed, jälle õpilas- firma idee."	Õpilane: "Ma olen selline univer- saalne mees."
Reimann: "Õige, ongi 8. klassist meeles."	Veskimets: "Kuidas defineerite vanadust? Vana on see, kelle ninas kasvab rohkem karvu kui peas ja kelle kogu piss läheb uriiniproovideks."	Õpilane: "Mis on childhood?" Olspert: "No see on umbes sama, mis Robin Hood, ainult et laps pole tõenäoliselt metsas."
Õpilane: "Mis on elu mõte?"		Ottson, vaadates õpilase kirju- tatut: "Mul on probleemid."
Toomas Reimann: "Elu mõte on füüsikat õppida, see on selge."	Muusa räägib raadiosse, et homme lift ei tööta.	Kalmer Saar (autokool): "Nii palju soliidsust on mul kogunenud, et ma joon pigem lahjat õlut, seda Karu või Sarvikut ma ei joo."
Reimann: "Kui te õppima ei hakka, nõiun ma teid ära!"	Ahuna: "See on mulle mõeldud, mitte teile!"	
Õpilane: "Kuidas LSD-d kasvatada?"	Õpilane: "Vaatame, kes nüüd hilinema hakkab!"	Somelar: "Nad arvavad, et ma olen vallaline ja käivad mind piilumas."
Veskimets: "Mis Sa ikka kasva- tad, osta parem."	Ahuna: "Jätame 34. aasta kriisi rahule ja teeme uued kriisid."	Otsa: "Su menu pühib ukse taga."
Reimann: (Kriit kukub maha.) "Maa külgetõmbejõud segab kogu aeg."	Karu: "Kus su vahetusjalatsid	

PEATOIMETUS
KÜLJENDUS
TOIMETUS

Erik Suits 131C
Rait Kohava 130C
Märt Bakler 131C, Markus Roogna 131C, Dan-Erik Roosve 131C, Rainer Vann
131C, Renet Joosep Järv 131C, Ran Re Reimann 131C, Otto Altroff 131C, Breth
Bachmann 131C, Fred Gregor Rahuoja 131C

KEELETOIMETAJA
KUJUNDUS
TOIM. NÕUANDJA
AITÄH

Mart Veerus 131C
Rait Kohava 130C
Piret Järvela
Kertu Süld 131C, Karl Armand Kaber 131A, Pille-Riin Paavo 130B, Estelle
Saavaste 131C, Kenneth Tuul 130B, Dan Bondarenko 131A

KAANEFOTO

Laura Toomlaid 131C